

Lá Thư Mục Vụ

Tôi có đọc đâu đó là trong thế kỷ này nhân loại sẽ thiếu nước trầm trọng. Và chiến tranh sẽ xảy ra vì tranh chấp nguồn nước. Không biết các quốc gia Âu Mỹ ra sao chứ riêng vùng Đông Nam Á trong đó có Việt Nam thì đang có cuộc tranh chấp gay gắt về nước, đặc biệt tranh chấp về nguồn nước của con sông Cửu Long. Trên thượng nguồn sông Cửu Long, Trung Quốc đang cho xây những con đập thủy điện khổng lồ trong một chuỗi gọi là 7 đập bậc thêm thuộc tỉnh Vân Nam, trong đó có hai con đập rất lớn là Vạn Loan (Manwan) hoàn tất 11 năm trước và Đại Chiếu Sơn (Dachaoshan) đưa vào sử dụng năm vừa rồi. Hồ chứa của hai con đập này lấy nước của con sông nhiều đến nỗi ở hạ nguồn dòng sông không đủ sức đập nước ra biển nên thủy triều mang nước mặn vào sâu tới 50 cây số trong đồng bằng. Trong tương lai khi con đập mẹ khổng lồ Tiểu Loan (Xiaowan) hoàn tất, mực nước sông Cửu Long còn xuống thấp hơn nữa, vì đây sẽ là đập thủy điện lớn nhất trên thế giới.

Chẳng những Trung Quốc mà Thái Lan và Lào cũng xây những đập thủy điện ở các phụ lưu của sông Cửu Long. Do đó, tương lai của đồng bằng sông Cửu Long sẽ rất u ám. Chẳng những ruộng trồng lúa bị nhiễm mặn mà nguồn cá cũng mỗi ngày một cạn kiệt. Hai nguồn dinh dưỡng quan trọng là gạo và cá của cư dân ở hạ nguồn đang bị đe dọa trầm trọng. Lúa thì chưa đến nỗi nào nhưng nguồn cá thì hậu quả đã thấy rõ. Đã qua cái thời 'làm chơi ăn thiệt' của nông, ngư dân trên hai bờ con sông Mẹ (Mae Nam Khong) như tên người Thái, Lào đặt cho con sông.

Bài Phúc Âm tuần này cũng nói đến sự quan trọng của nước, và cùng với nước là sự sống. Câu chuyện được bắt đầu bên bờ giếng Giacóp. Trên đường từ Giuđêa lên Galilêa Chúa Giêsu và các môn đệ đi ngang vùng Samaria vào lúc giữa trưa, chắc vừa nóng vừa khát nên Ngài ngồi nghỉ bên thành giếng sâu trong khi các môn đệ đi mua thức ăn. Tình cờ một người đàn bà Samaria đến kín nước. Bà ta ở làng Sykar, cách giếng Giacóp này khoảng 800 mét. Tại sao bà ta đến đây kín nước không thấy Phúc Âm nói đến, nhưng có thể bà ta bị dân làng không ưa nên phải lặn lội tới mãi đây lấy nước vì dĩ nhiên trong làng phải có giếng nước nên dân chúng mới sinh sống ở đó.

Chúa Giêsu mở lời 'xin bà cho tôi uống nước'. Thay vì cho Ngài nước uống thì bà ta ngạc nhiên hỏi Ngài 'Sao thế ! ông là người Do Thái mà lại xin nước uống với người Samaria như tôi à ?'. Từ việc xin nước uống, Chúa Giêsu dẫn dắt bà ta đến nước hằng sống. Xin nước uống chỉ là cái cớ để Chúa Giêsu dẫn bà ta vào nguồn nước nội tâm bà đang khao khát. Cuộc sống riêng tư của bà nói lên điều này. Bà khao khát đi tìm một tình yêu đích thực nên mới trải qua năm đời chồng và người thứ sáu đang chung sống với bà thì chưa chính thức kết hôn.

Chúng ta học được rất nhiều từ câu chuyện Phúc Âm tuần này. Trước tiên, Chúa Giêsu muốn chúng ta nhận ra rằng tội lỗi làm chúng ta khát khôn nguôi, đó là một hố trống, một khát khao, một ước muốn thêm được lấp đầy với ơn sủng của Thiên Chúa. Bởi vì chúng ta được tạo dựng giống hình ảnh của Thiên Chúa, và chúng ta không thể nghỉ yên cho đến khi được yên nghỉ trong Ngài (Th. Augustinô). Khi cơn khát còn đó, đại đa số trong chúng ta tìm giải khát ở trong việc ăn uống, hút sách, hôn nhân, tình bạn...v.v. Đây cũng là khoảng trống thúc đẩy người đàn bà Samaria đi tìm hết người này đến người kia. Bà ta không những chỉ có cơn khát thể lý khi đến kín nước uống mà đồng thời còn có cả cơn khát nội tâm khi kết hôn nhiều lần. Chúa Giêsu, Đấng đến tìm và cứu những ai xa lạc, đến giếng Giacóp, không hẳn là để xin uống nước, nhưng là vì cơn khát muốn cứu độ bà bằng việc giúp bà trở lại.

Để lãnh nhận nước hằng sống, người đàn bà Samaria đã chứng tỏ là bà đang thực sự khao khát nó. Đây cũng là sứ điệp của Mùa chay mà Giáo hội muốn nhắc nhở con cái mình khi dùng cây khô, đá vụn và những vật thể khô ráo trong trang hoàng phụng vụ – những biểu tượng này nhắc nhở chúng ta về tình trạng trống rỗng đang khao khát đợi chờ hơi ấm của ơn thiêng. Nhưng hầu như ít người để ý đến ý nghĩa này từ khi Mùa chay bắt đầu. Hầu như mọi người tự cảm thấy đã đầy đủ, vật chất và lạc thú thừa mứa... như thế chúng ta không còn có chỗ nào dành cho Chúa nữa. Như Chúa nói với người đàn bà Samaria về nhà mang chồng bà tới, hôm nay Chúa cũng kêu mời chúng ta mang hết những gì đang chất chứa đầy dẫy ngổn ngang trong đời chúng ta ra trao cho Ngài, để ơn sủng của Ngài có thể tuôn đổ lại vào trong lòng chúng ta.

Trung Quốc muốn thỏa mãn cơn khát phát triển bằng các đập thủy điện bất chấp những tác hại khôn lường đến các lân bang. Cũng vậy, nhiều người trong chúng ta muốn thỏa mãn cơn khát vật chất và tiền bạc bằng cách lao đầu vào công việc làm ăn đến nỗi không còn thời giờ cho chính mình và gia đình. Câu chuyện Phúc Âm tuần này là lời mời gọi khẩn thiết đến chúng ta. Tất cả những cơn khát vật chất và thể lý sẽ không bao giờ được thỏa mãn. Chỉ có nguồn nước tinh thần và suối nguồn tình yêu là Thiên Chúa mới làm cho chúng ta 'không bao giờ còn khát nữa'.

Lm Nguyễn Mộng Huyền